

Začasna izdaja

SODBA SODIŠČA (deseti senat)

z dne 23. novembra 2023(*)

„Predhodno odločanje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 53 – Storitve v zvezi z dostopom na zabavne prireditve – Kraj opravljanja storitev – Neposredni spletni prenos interaktivnih video predstav – Dajanje na voljo prostora in opreme, potrebne za video snemanje predstav, in podpora pri zagotavljanju kakovostnih predstav“

V zadevi C-532/22,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Curtea de Apel Cluj (višje sodišče v Cluju, Romunija) z odločbo z dne 3. junija 2022, ki je na Sodišču prispela 9. avgusta 2022, v postopku

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca,

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

proti

SC Westside Unicat SRL,

SODIŠČE (deseti senat),

v sestavi E. Regan (poročevalec), predsednik petega senata v funkciji predsednika senata, I. Jarukaitis in D. Gratsias, sodnika,

generalna pravobranilka: L. Medina,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za SC Westside Unicat SRL L. M. Roman, avokat,
- za romunsko vlado E. Gane in O. C. Ichim, agentki,
- za Evropsko komisijo A. Armenia in T. Isacu de Groot, agentki,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 53 Direktive Sveta

2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2008/8/ES z dne 12. februarja 2008 (UL 2008, L 44, str. 11) (v nadaljevanju: Direktiva 2006/112).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo SC Westside Unicat SRL (v nadaljevanju: Westside Unicat) ter Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca (regionalna generalna direkcija za javne finance v Cluj-Napoca, Romunija) in Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj (okrožna uprava za javne finance v Cluj, Romunija) (v nadaljevanju skupaj: davčni organ) v zvezi z odločbo tega organa, da se za storitve, ki jih je opravila ta družba, šteje, da je od njih treba plačevati davek na dodano vrednost (DDV) v Romuniji.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2006/112

3 Direktiva 2006/112 pod naslovom V, „Kraj obdavčljivih transakcij“, vsebuje poglavje 3, naslovljeno „Kraj opravljanja storitev“. To poglavje 3 vsebuje oddelek 2 z naslovom „Splošne določbe“, ki vključuje člena 44 in 45.

4 Člen 44 te direktive določa:

„Kraj opravljanja storitev je za davčnega zavezanca, ki deluje kot tak, kraj, kjer ima sedež svoje dejavnosti. Če so te storitve opravljene stalni poslovni enoti davčnega zavezanca v kraju, ki ni kraj, v katerem ima sedež svoje dejavnosti, je kraj opravljanja teh storitev kraj, kjer ima stalno poslovno enoto. Če takega sedeža ali take stalne poslovne enote ni, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima davčni zavezanec, ki prejme te storitve, stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.“

5 Člen 45 navedene direktive določa:

„Kraj opravljanja storitev za osebo, ki ni davčni zavezanec, je kraj, kjer ima izvajalec sedež svoje dejavnosti. Če so te storitve opravljene iz stalne poslovne enote izvajalca v kraju, ki ni kraj, v katerem ima sedež svoje dejavnosti, je kraj opravljanja teh storitev kraj, kjer ima stalno poslovno enoto. Če takega sedeža ali take stalne poslovne enote ni, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima izvajalec stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.“

6 Poglavje 3 Naslova V Direktive 2006/112 vsebuje tudi oddelek 3, naslovljen „Posebne določbe“, ki vključuje člene od 46 do 59a te direktive.

7 Člen 53 te direktive določa:

„Kraj opravljanja storitev v zvezi z vstopninami za [dostopom na] kulturne, umetnostne, športne, znanstvene, izobraževalne, zabavne ali podobne prireditve, kot so sejmi in razstave, ter z vstopninami [dostopom] povezanih pomožnih storitev, ki so opravljene davčnemu zavezancu, je kraj, kjer te prireditve dejansko potekajo.“

8 Člen 54 navedene direktive določa:

„1. Kraj opravljanja storitev in pomožnih storitev, ki so v povezavi s kulturnimi, umetnostnimi, športnimi, znanstvenimi, izobraževalnimi, zabavnimi ali podobnimi dejavnostmi, kot so sejmi in razstave, vključno z opravljanjem storitev organizatorjev teh dejavnosti, in ki so opravljene za osebo, ki ni davčni zavezanec, je kraj, kjer se te dejavnosti dejansko izvajajo.

2. Kraj opravljanja naslednjih storitev osebi, ki ni davčni zavezanec, je kraj, v katerem se te storitve dejansko opravijo:

(a) pomožne prevozne dejavnosti, kot so nakladanje, razkladanje, pretovarjanje in podobne dejavnosti;

(b) ceno premij in izvajanje del na premijah.“

Direktiva 2008/8

9 V uvodni izjavi 6 Direktive 2008/8 je navedeno:

„V določenih okoliščinah se splošna pravila v zvezi s krajem opravljanja storitev tako za davčne zavezanke kot za osebe, ki niso davčni zavezanec, ne uporabljajo, namesto njih pa se uporabljajo opredeljene izjeme. Te izjeme bi morale predvsem temeljiti na obstoječih merilih in upoštevati načelo obdavčitve v kraju potrošnje, pri čemer ne bi smele nalagati nesorazmernih administrativnih obremenitev nekaterim podjetjem.“

10 S členom 3 te direktive sta bila s 1. januarjem 2011 med drugim uvedena člena 53 in 54 Direktive 2006/112 v različici iz točk 7 in 8 te sodbe.

Izvedbena uredba (EU) št. 282/2011

11 Člen 32(1) in (2) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2011, L 77, str. 1) določa:

„1. Storitve v zvezi z dostopom do prireditev s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, razvedrila ali podobnih prireditev iz člena 53 Direktive 2006/112/ES zajemajo opravljanje storitev, katerih bistvena značilnost je odobritev pravice dostopa do prireditev na podlagi vstopnice ali plačila, vključno s plačilom v obliki abonmaja ali letne kotizacije.

2. Odstavek 1 ureja predvsem naslednje primere:

(a) pravico dostopa na predstave, gledališke igre, cirkuške predstave, sejme, v zabavišne parke, na koncerte, razstave in druge podobne kulturne prireditve;

[...]

12 Člen 33 te izvedbene uredbe določa:

„Pomožne dejavnosti iz člena 53 Direktive 2006/112/ES vključujejo storitve, neposredno povezane z dostopom do prireditev s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, razvedrila ali podobnih prireditev, ki se proti ločenemu plačilu nudijo osebi, udeleženi na prireditvi.

Te pomožne storitve zajemajo predvsem uporabo garderob ali sanitarnih prostorov, ne vključujejo pa samih posredniških storitev, povezanih s prodajo vstopnic.“

13 Člen 33a navedene izvedbene uredbe, ki je bil dodan z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št.

1042/2013 z dne 7. oktobra 2013 (UL 2013, L 284, str. 1), določa:

„Dobava vstopnic za vstop na kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne ali podobne prireditve, ki jo posrednik opravlja v svojem imenu, vendar za račun organizatorja, ali davčni zavezanec, ki ni organizator in deluje za svoj račun, je zajeta s členom 53 in členom 54(1) Direktive 2006/112/ES.“

Izvedbena uredba št. 1042/2013

14 V uvodni izjavi 15 Izvedbene uredbe št. 1042/2013 je navedeno:

„V skladu z Direktivo 2006/112/ES je treba vstopnino za kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne ali podobne prireditve v vseh okoliščinah obdavčiti v kraju, kjer prireditev dejansko poteka. Pojasniti bi bilo treba, da to velja tudi, če vstopnic za takšne prireditve ne prodaja neposredno organizator, temveč se distribuirajo prek posrednikov.“

Direktiva (EU) 2022/542

15 V uvodni izjavi 18 Direktive Sveta (EU) 2022/542 z dne 5. aprila 2022 o spremembi direktiv 2006/112/ES in (EU) 2020/285 glede stopenj davka na dodano vrednost (UL 2022, L 107, str. 1) je navedeno:

„Da bi zagotovili obdavčitev v državi članici potrošnje, je treba vse storitve, ki se lahko opravijo za prejemnika z elektronskimi sredstvi, obdavčiti v kraju, kjer ima prejemnik sedež, stalno prebivališče ali običajno prebivališče. Zato je treba spremeniti pravila, ki veljajo za kraj opravljanja storitev v zvezi s temi dejavnostmi.“

16 S členom 1 Direktive 2022/542 je bil člen 53 Direktive 2006/112 spremenjen tako, da mu je bil dodan naslednji odstavek:

„Ta člen se ne uporablja za vstopnine na prireditve iz prvega odstavka, če je udeležba virtualna.“

Romunsko pravo

Davčni zakonik

17 Člen 278 Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (zakon št. 227/2015 o davčnem zakoniku) z dne 8. septembra 2015 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 688, z dne 10. septembra 2015) (v nadaljevanju: davčni zakonik), naslovljen „Kraj opravljanja storitev“, določa:

„2. Kraj opravljanja storitev je za davčnega zavezanca, ki deluje kot tak, kraj, kjer ima ta prejemnik storitev sedež svoje dejavnosti. [...]

[...]

6. Z odstopanjem od določb odstavka 2 se šteje, da je kraj opravljanja naslednjih storitev:

[...]

(b) storitev v zvezi z dostopom na kulturne, umetnostne, športne, znanstvene, izobraževalne, zabavne ali podobne prireditve, kot so sejmi in razstave, ter z dostopom povezanih pomožnih storitev, ki so opravljene davčnemu zavezancu, kraj, kjer prireditve dejansko potekajo. [...]

Metodološki predpisi za izvajanje davčnega zakonika

18 Točka 22(4), (5), (7) in (8) Hotărârea Guvernului nr. 1 din 6 ianuarie 2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal ((vladna uredba št. 1/2016 o potrditvi metodoloških predpisov za izvajanje zakona št. 227/2015 o davnem zakoniku) (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 22, z dne 13. januarja 2016) določa:

„4. Storitve v zvezi z dostopom na kulturne, umetnostne, športne, znanstvene, izobraževalne, zabavne ali podobne prireditve iz člena 278(6)(b) davnega zakonika zajemajo opravljanje storitev, katerih bistvena značilnost je odobritev pravice dostopa do prireditev na podlagi vstopnice ali plačila, vključno s plačilom v obliki abonmaja ali letne kotizacije.

5. Odstavek 4 med drugim vključuje odobritev:

(a) pravice dostopa na predstave, gledališke igre, cirkuške predstave, sejme, v zabavišne parke, na koncerte, razstave in druge podobne kulturne prireditve; [...]

[...]

7. Pomožne storitve iz člena 278(6)(b) davnega zakonika zajemajo storitve, neposredno povezane z dostopom na kulturne, umetnostne, športne, znanstvene, izobraževalne, zabavne ali podobne prireditve, ki se proti ločenemu plačilu nudijo osebi, udeleženi na prireditvi. Te pomožne storitve zajemajo predvsem uporabo garderob ali sanitarnih prostorov, ne vključujejo pa samih posredniških storitev, povezanih s prodajo vstopnic.

8. Dobava vstopnic za vstop na kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, zabavne ali podobne prireditve, ki jo opravlja posrednik v svojem imenu, vendar za račun organizatorja, ali davni zavezanec, ki ni organizator in deluje za svoj račun, je zajeta s členom 278(5)(f) in (6)(b) davnega zakonika.“

Spor o glavni stvari in vprašnji za predhodno odločanje

19 Westside Unicat je družba s sedežem v Romuniji, ki upravlja studio za snemanje videov. Njena glavna gospodarska dejavnost je trženje erotičnih digitalnih vsebin družbi StreamRay USA Inc. (v nadaljevanju: StreamRay), zlasti v obliki predstav spletne in osebne vizualne komunikacije (v nadaljevanju: video klepet) z modeli.

20 Družba StreamRay je pravna oseba, registrirana v Združenih državah, ki na svoji spletni strani v živo prenaša videoposnetke teh predstav in svojim strankam, ki so fizične osebe, daje na voljo potreben vmesnik za interakcijo z modeli.

21 Modeli, ki uporabljajo storitve družbe Westside Unicat, s to družbo sklenejo pogodbo, ki je v predložitveni odločbi naslovljena „Pogodba o pridružitvi“. Prav tako podpišejo izjavo, s katero družbi StreamRay potrdijo, da studio, in sicer družbo Westside Unicat, imenujejo za „pobiranje vseh zneskov“, ki so jim dolgovani za predstave, opravljene v okviru teh video klepetov, in izrecno soglašajo, da jim bo te zneske izplačal studio.

22 Družba StreamRay, ki storitve opravlja v svojem imenu, določa tržne pogoje, ki veljajo za njene stranke za ogled zadevnih predstav in interakcijo z modeli. Med drugim ta družba določa in prejema ceno, ki jo za to plačajo njene stranke. Odstotek tako prejete cene se plača družbi Westside Unicat, ta pa del tega zneska plača modelom.

23 Po davnem nadzoru, ki se je nanašal na določitev DDV, ki ga je treba plačati za obdobje od 1. septembra 2019 do 30. junija 2020, je davni organ 13. novembra 2020 izdal odločbo o odmeri davka, v skladu s katero se je za družbo Westside Unicat štelo, da je dolžna plačati

dodatni DDV v višini 640.433 romunskih lejev.

24 Ta odločba je temeljila na dejstvu, da je bilo treba v nasprotju s tem, kar je družba Westside Unicat štela ob izdaji računov družbi StreamRay, kraj opravljanja storitev, ki jih je opravila za zadnje navedeno družbo, v skladu s členom 278(6)(b) davčnega zakonika šteti za Romunijo. Družba Westside Unicat naj bi namreč bila organizator zadevnih interaktivnih predstav, kot naj bi bilo razvidno iz pogodb, sklenjenih s StreamRay. Te predstave pa naj bi bile zabavne prireditve v smislu člena 53 Direktive 2006/112, zaradi česar naj bi bilo treba uporabiti rešitev iz sodbe z dne 8. maja 2019, Geelen (C-568/17, EU:C:2019:388), v skladu s katero je treba kraj opravljanja storitev ponujanja interaktivnih erotičnih predstav, ki se snemajo in prenašajo v živo na spletu, šteti za kraj, kjer ima izvajalec sedež svojih gospodarskih dejavnosti.

25 Družba Westside Unicat je po neuspešni upravni pritožbi zoper to odločbo o odmeri davka vložila tožbo pri Tribunalul Maramureș (okrožno sodišče v Maramureșu, Romunija), ki je tej tožbi s sodbo z dne 19. oktobra 2021 delno ugodilo. To sodišče je namreč menilo, da je bila organizatorka zadevnih zabavnih prireditev družba StreamRay, ker je svojim strankam omogočala dostop do interaktivnih erotičnih video predstav.

26 Davčni organ je zoper to sodbo vložil pritožbo pri Curtea de Apel Cluj (višje sodišče v Cluju, Romunija), ki je predložitveno sodišče. V utemeljitev te pritožbe v bistvu trdi, da se tako za organizatorja zabavne prireditve kot za vse izvajalce, ki sodelujejo pri zagotavljanju dostopa javnosti do prireditve in delujejo v svojem imenu, šteje, da omogočajo tak dostop. V zadevi, o kateri odloča to sodišče, pa naj bi bilo treba za družbo Westside Unicat – enako kot za tožečo stranko iz postopka v glavni stvari v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 8. maja 2019, Geelen (C-568/17, EU:C:2019:388) – kot organizatorko zadevnih erotičnih interaktivnih video predstav šteti, da omogoča dostop do njih.

27 V tem okviru predložitveno sodišče dvomi o tem, ali storitve, ki jih opravlja družba Westside Unicat, spadajo pod pojem opravljanja storitev v zvezi z dostopom do zabavnih prireditev v smislu člena 53 Direktive 2006/112, in po potrebi o tem, kako je treba uporabiti to določbo.

28 V teh okoliščinah je Curtea de Apel Cluj (višje sodišče v Cluju) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba člen 53 [Direktive 2006/112] razlagati tako, da se uporablja tudi za storitve, kakršne so predmet postopka v glavni stvari, in sicer storitve, ki jih opravlja studio za video klepet za upravljavca spletnega mesta in ki obsegajo interaktivne erotične predstave, ki se snemajo in prenašajo v živo prek spleta (pretočno predvajanje digitalnih vsebin v živo)?

2. Ali je v primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje – pri razlagi izraza ‚kraj, kjer te prireditve dejansko potekajo‘ iz člena 53 Direktive o DDV – upošteven kraj, kjer modeli nastopajo pred spletno kamero, kraj sedeža organizatorja predstav, kraj, kjer si stranke ogledajo predstavo, ali pa pride v poštev še kak drug kraj?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

29 Kot je jasno razvidno iz predloga za sprejetje predhodne odločbe, gre pri opravljanju storitev iz postopka v glavni stvari za izdelavo digitalnih vsebin v obliki interaktivnih erotičnih video predstav, ki jih snema snemalni studio, da bi jih dal na voljo upravljavcu platforme za spletno predvajanje, da bi jih ta upravljavec prenašal na navedeni platformi.

30 Zato je treba za zagotovitev koristnega odgovora predložitvenemu sodišču prvo vprašanje razumeti tako, da se nanaša na to, ali je treba člen 53 Direktive 2006/112 razlagati tako, da se uporablja za storitve, ki jih studio za snemanje video klepetov opravlja za upravljavca platforme za spletno predvajanje in ki zajemajo izdelavo digitalnih vsebin v obliki interaktivnih erotičnih video predstav, ki jih posname tak studio, da bi jih dal na voljo temu upravljavcu, da bi jih ta prenašal na navedeni platformi.

31 V zvezi s tem je treba na eni strani spomniti, da člena 44 in 45 Direktive 2006/112 vsebujeta splošno pravilo, s katerim se določa kraj, ki je davčno upoštevana navezna okoliščina za opravljanje storitev, medtem ko je v členih od 46 do 59a te direktive navedena vrsta posebnih naveznih okoliščin (sodba z dne 13. marca 2019, Srf konsulterna, C-647/17, EU:C:2019:195, točka 20).

32 Kot izhaja iz ustaljene sodne prakse Sodišča, člena 44 in 45 Direktive 2006/112 nimata prednosti pred členi od 46 do 59a te direktive. V vsakem položaju posebej se je treba vprašati, ali je zadevni primer zajet z enim od primerov iz členov od 46 do 59a. Če ne gre za tak primer, se za navedeni položaj uporablja člen 44 in 45 te direktive (sodba z dne 13. marca 2019, Srf konsulterna, C-647/17, EU:C:2019:195, točka 21).

33 Iz tega izhaja, da člen 53 Direktive o DDV ni treba šteti za izjemo od splošnega pravila, ki bi jo bilo treba razlagati ozko (sodba z dne 13. marca 2019, Srf konsulterna, C-647/17, EU:C:2019:195, točka 22).

34 Na drugi strani je Sodišče v zvezi z erotičnimi interaktivnimi video predstavami, ki se snemajo in prenašajo v živo na spletu, v sodbi z dne 8. maja 2019, Geelen (C-568/17, EU:C:2019:388, točke od 36 do 42), sicer res razsodilo, da so take predstave zabavne prireditve, ker je njihov namen zagotavljati vir zabave njihovim naslovnikom in ker pojem zabavnih prireditev ni omejen na opravljanje storitev, ki se zagotavljajo v fizični prisotnosti naslovnikov te prireditve.

35 Vendar, čeprav je Sodišče v navedeni sodbi na podlagi teh ugotovitev sklepalo, da tako opravljanje storitev spada na področje uporabe posebnega kolizijskega pravila, ki je bilo takrat določeno v členu 9(2)(c), prva alineja, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2002/38/ES z dne 7. maja 2002 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 358), in členu 52(a) Direktive 2006/112 v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja v zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba, je treba ugotoviti, da se vprašanje, postavljeno v tej zadevi, ne nanaša na razlago tega posebnega kolizijskega pravila, ampak na razlago drugega posebnega kolizijskega pravila, ki, ker je bilo uvedeno z Direktivo 2008/8, v času dejanskega stanja iz zadeve, v kateri je bila izdana navedena sodba, še ni veljalo in ni bilo preneseno v pravo držav članic.

36 Medtem ko se je posebno kolizijsko pravilo iz člena 9(2)(c), prva alineja, Šeste direktive 77/388 in člena 52(a) Direktive 2006/112, kakor sta ti določbi veljali v času dejanskega stanja v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 8. maja 2019, Geelen, (C-568/17, EU:C:2019:388), na splošno sklicevalo na dejavnosti s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih prireditev ali podobne dejavnosti, in kadar je to ustrezno, opravljanje pomožnih storitev, je predmet posebnega kolizijskega pravila iz člena 53 Direktive 2006/112 zlasti opravljanje storitev v zvezi z dostopom na kulturne, umetnostne, športne, znanstvene, izobraževalne, zabavne ali podobne prireditve, kot so sejmi in razstave, ter z dostopom povezanih pomožnih storitev, ki so opravljene davčnemu zavezancu.

37 Zato ugotovitve, do katere je Sodišče v sodbi z dne 8. maja 2019, Geelen, (C-568/17,

EU:C:2019:388), prišlo glede obsega posebnega kolizijskega pravila, ki je bila takrat določena v členu 9(2)(c), prva alineja, Šeste direktive 77/388 in členu 52(a) Direktive 2006/112, ni mogoče prenesti na posebno kolizijsko pravilo iz člena 53 Direktive 2006/112, ki se je uporabljalo v času dejanskega stanja iz postopka v glavni stvari.

38 Nasprotno pa je treba v zvezi z obsegom tega drugega pravila poudariti, da izraz „prireditve“ v skladu z njegovim običajnim pomenom pomeni predstavitev javnosti. Zato je mogoče iz tega sklepati, da je treba pojem „storitev v zvezi z dostopom na prireditve“, kot je uporabljen v členu 53 Direktive 2006/112, ob neobstoju posebne opredelitve v tej direktivi razumeti tako, da označuje opravljanje storitev, ki se zagotovi po organizaciji predmeta te predstavitve in s katero se javnosti odobri dostop do te predstavitve.

39 Ta ugotovitev je najprej potrjena s členom 33 Izvedbene uredbe št. 282/2011, ki določa, da pomožne dejavnosti iz člena 53 Direktive 2006/112 vključujejo storitve, neposredno povezane z dostopom do prireditve s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, razvedrila ali podobnih prireditve, ki se proti ločenemu plačilu nudijo osebi, udeleženi na prireditvi. Glede na to, da so pomožne storitve tiste, ki se ločeno nudijo osebi, udeleženi na prireditvi, je namreč treba za glavno storitev šteti tisto, ki se nudi isti osebi, da bi se ji odobrila pravica dostopa do navedene prireditve.

40 Dalje, člen 32 te izvedbene uredbe določa, da storitve v zvezi z dostopom do prireditve s področja razvedrila iz člena 53 Direktive 2006/112 zajemajo opravljanje storitev, katerih bistvena značilnost je odobritev pravice dostopa do prireditve na podlagi vstopnice ali plačila, kar pomeni, da so tako opredeljene storitve samo tiste, ki se nanašajo na trženje pravice dostopa do zadevne prireditve strankam.

41 Nazadnje, iz člena 33a navedene izvedbene uredbe v povezavi z uvodno izjavo 15 Izvedbene uredbe št. 1042/2013 je razvidno, da se člen 53 Direktive 2006/112 uporablja, če vstopnic za prireditve ne prodaja neposredno organizator, temveč se distribuirajo prek posrednikov, ki delujejo v svojem imenu, kar tudi pomeni, da so storitve iz člena 53 Direktive 2006/112 povezane s trženjem pravice dostopa do zadevne prireditve strankam.

42 Iz tega izhaja, da je treba posebno kolizijsko pravilo iz člena 53 Direktive 2006/112 razumeti tako, da se ne uporablja za storitve, ki se opravljajo za izvedbo prireditvene dejavnosti, ampak le za storitve, s katerimi se strankam trži pravica dostopa do takega dogodka.

43 Zato je treba ugotoviti, da opravljanje storitev, ki ga studio za snemanje video klepetov zagotavlja za upravljavca platforme za spletno predvajanje in ki zajema izdelavo digitalnih vsebin v obliki interaktivnih erotičnih video predstav, ki jih posname tak studio, da bi jih dal na voljo temu upravljavcu za prenašanje na navedeni platformi, ne spada na področje uporabe člena 53 Direktive 2006/112. Take storitve namreč ne pomenijo niti storitev, katerih namen je strankam odobriti pravico dostopa do teh vsebin, niti pomožnih storitev za te vsebine, temveč so storitve, ki so potrebne za razširjanje navedenih vsebin s strani tega upravljavca svojim strankam.

44 Res je sicer, da ima studio za snemanje video klepetov opremo, ki se uporablja za snemanje in shranjevanje erotične predstave, ki bo nato prenašana, vendar taka okoliščina ne zadostuje za to, da bi se štelo, da ta studio omogoča dostop do tako nastalih interaktivnih video predstav, ker niti posedovanje navedene opreme niti ravnanje z njo sama po sebi ne pomenita, da so te predstave predstavljene javnosti.

45 Taka ugotovitev poleg tega ustreza pristopu odbora za DDV, ki je posvetovalni odbor, ustanovljen s členom 398 Direktive 2006/112. Iz smernic tega odbora, sprejetih na njegovem zasedanju z dne 19. aprila 2021 (Document B – taxud.c.1(2021)6378389 – 1016), je namreč

razvidno, da se je ta odbor skoraj soglasno dogovoril, da kadar storitve, ki zajemajo interaktivne predstave, ki se snemajo in prenašajo v živo po internetu (na primer video klepet), opravi davčni zavezanec, ki je lastnik digitalne vsebine, končnemu uporabniku – gledalcu – prav je to vsebino temu davčnemu zavezancu zagotovil drug davčni zavezanec, zagotovitev digitalne vsebine s strani tega davčnega zavezanca ne pomeni omogočanja dostopa do zabavne prireditve v smislu člena 53 Direktive o DDV.

46 Glede na zgornje preudarke je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 53 Direktive 2006/112 razlagati tako, da se ne uporablja za storitve, ki jih studio za snemanje video klepetov opravlja za upravljavca platforme za spletno predvajanje in ki zajemajo izdelavo digitalnih vsebin v obliki interaktivnih erotičnih video predstav, ki jih posname tak studio, da bi jih dal na voljo temu upravljavcu, da bi jih ta prenašal na navedeni platformi.

Drugo vprašanje

47 Najprej je treba poudariti, da je bilo drugo vprašanje postavljeno le, če bi iz odgovora na prvo vprašanje izhajalo, da se člen 53 Direktive 2006/112 uporablja za storitve, kakršne so te iz postopka v glavni stvari.

48 Ob upoštevanju odgovora na prvo vprašanje torej na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

49 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališ? Sodiš?u, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiš?e (deseti senat) razsodilo:

člen 53 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2008/8/ES z dne 12. februarja 2008,

je treba razlagati tako, da

se ne uporablja za storitve, ki jih studio za snemanje video klepetov opravlja za upravljavca platforme za spletno predvajanje in ki zajemajo izdelavo digitalnih vsebin v obliki interaktivnih erotičnih video predstav, ki jih posname tak studio, da bi jih dal na voljo temu upravljavcu, da bi jih ta prenašal na navedeni platformi.

Podpisi

* Jezik postopka: romunščina.